

Socrates über alles

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 08 Απριλίου 2013 20:54 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

 Share Tweet Email Share

9 Σεπτεμβρίου 1993. Ο βουλευτής Κιλίκης **Γιώργος Συμπιλίδης** ανεξαρτητοποιείται και ρίχνει τη **κυβέρνηση Μητσοτάκη** με μια ακατάληπτη δήλωση η οποία ήταν όλα τα λεφτά: **«Το θέμα της Μακεδονίας μας δρομολογήθηκε (...) προς την κατεύθυνση της εθνικής τραγωδίας. (...) Το θέμα του ΟΤΕ, μετά μάλιστα από τις γνωστές περιπέτειες της ΑΓΕΤ, εγείρει τεράστια ερωτηματικά (...) Κύριε πρόεδρε, όλα τα παραπάνω με φέρνουν στην επώδυνη θέση να κάνω χρήση του συνταγματικού μου δικαιώματος και να προχωρήσω στην άρση της εμπιστοσύνης μου από την κυβέρνηση».**

Ο Μητσοτάκης κατηγορεί τον Σαμαρά για τη πτώση της κυβέρνησής του και αφήνει να εννοηθεί ότι τον ρίξανε συμφέροντα φωτογραφίζοντας τον επιχειρηματία **Σωκράτη Κόκκαλη**. Ενάμισι χρόνο μετά ο Συμπιλίδης με τον ιδρώτα να κυλάει στο πρόσωπό του μιλάει στο «Star» και στον **Γιώργο Τράγκα** για τη νύχτα πριν τη πτώση του Μητσοτάκη>

-Την πέρασα στο σπίτι των κουμπάρων μου με ψωμί και τυρί...

Είχε προηγηθεί μια συνάντηση στο σπίτι του Στεφανόπουλου όπου ο Σαμαράς μας εξήγησε πως έχει η υπόθεση της Μακεδονίας...

Δύσκολα οι σημερινοί πενηντάρηδες θα θυμηθούν έναν Έλληνα πρωθυπουργό ο οποίος τόλμησε να αντισταθεί στις απαιτήσεις του Σωκράτη Κόκκαλη. Αλλά δεν ήταν μόνο οι πρωθυπουργοί που έσπευδαν να δώσουν όρκο πίστης στον άνθρωπο που ο Καραμανλής αποκάλεσε Εθνικό Προμηθευτή. Με την ίδια βουλμία και οι αρχηγοί των κομμάτων της αξιωματικής αντιπολίτευσης, **(τον Αλέξη Τσίπρα μη εξαιρουμένου μια και οι περίοικοι τον είδαν προεκλογικά να περνάει το κατώφλι της οικίας Κόκκαλη)**, αλλά και τα στελέχη των κομμάτων της Αριστεράς, όλοι σπεύδουν να δώσουν όρκους πίστης λες και πρόκειται για μια εθιμοτυπική διαδικασία. Ακόμη και ο Καραμανλής ο οποίος τον αποκαλούσε Εθνικό Προμηθευτή ταπεινώθηκε μπροστά του όταν ήλθε στην εξουσία και δια μέσω του Κωστάκου (ΟΠΑΠ) ανανέωσε την περιφημη σύμβαση με την Ιντραλότ, η οποία αν μη τι άλλο συμβολίζει την διαχρονική επιρροή του Κόκκαλη στις πολιτικές εξελίξεις της χώρας.

Ο τρόπος με τον οποίο κέρδισε το ΠΑΣΟΚ τις εκλογές του 1985 είναι γνωστός. Τα εκβιαστικά διλήμματα περί «επανόδου της δεξιάς» και «αντικομμουνιστικής οπισθοδρόμησης», αν κέρδιζε η «ΝΔ» τις εκλογές, βρήκαν τελικά απήχηση στην εκλογική μάζα της αριστεράς, κυρίως επειδή η έξωθεν «γραμμή» ανάγκασε το ΚΚΕ να δεχθεί αδιαμαρτύρητα τη λεηλασία της εκλογικής του βάσης.

Τον επόμενο χρόνο ο ίδιος ο Α. Παπανδρέου επέβαλε δια μέσου του ΚΥΣΥΜ της Βάσως Παπανδρέου και του «ελληνικού τηλεφώνου» (Π. Λάμπρου) την μονοκρατορία της «Ιντρακόμ» και του Κόκκαλη στον ΟΤΕ. Παράλληλα άρχισε και η κατακόρυφη αναρρίχηση του Σωκράτη προς το ρετιρέ της πραγματικής εξουσίας στην Ελλάδα.

Αυτά έγραφε τότε το «Αντί». Η συνέχεια γράφτηκε το 1988 όταν το Δ.Σ. του ΟΤΕ (Θ. Τόμπρας) ανέθεσε χωρίς διαγωνισμό και με διπλάσιες τιμές την πρώτη μεγάλη προμήθεια τις εταιρείες Intracom και Siemens. Είναι οι περιβόητες 470.000 ψηφιακές παροχές η διαδικασία για τις οποίες ολοκληρώθηκε επί Οικουμενικής για την οποία μίλησε ο κ. Κοροβέσης.

Το καλοκαίρι του 1988 ο Κόκκαλης έχει πλέον εδραιωθεί στο τότε πρωθυπουργικό περιβάλλον. Έτσι στις 7 Ιουλίου, ο Α. Παπανδρέου και η Δ. Λιάνη επιβιβάζονται στη θαλαμηγό του Κόκκαλη «Γκουανταλαχάρα» και αρχίζουν μια κρουαζιέρα στο Αιγαίο που κρατά μέχρι τις 21 Ιουλίου, μέσα σε θύελλα αντιδράσεων.

ΟΤΑΝ ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ ΣΥΝΕΤΑΞΕ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΗΣ INTRACOM

Στις 30 Ιουλίου του 2010 ο **Γιώργος Βότσης** σε άρθρο του στην "Ε" με τον τίτλο ***Ε, ρε και ν'άνοιγε ξαφνικά το στόμα του ο Σ. Κόκκαλης***, έγραφε>

Το μαύρο χρήμα, που έρρεε, επί δεκαετίες, από τα μαύρα ταμεία του γερμανικού βιομηχανικού κολοσσού, θα παραμείνει στο μαύρο σκοτάδι, ως προς τα στόματα που έχει μπουκώσει - προς δόξαν της συναινετικής συγκάλυψης και της προκλητικής υποκρισίας του πολιτικού μας κόσμου. Εκτός πια κι αν διανευστούν οι προβλέψεις και έμεινε πράγματι το καλό για το τέλος. Αν, λέω, σπάσει ο διάολος το ποδάρι του και ξαφνικά αποφασίσει να ανοίξει το στόμα του ο Σωκράτης Κόκκαλης, που, επιτέλους, κλήθηκε να καταθέσει στην εξεταστική, **«Μονομιάς θα 'ρθει ανάποδα ο ντουδιάς...»**, που 'λεγε κι ο Βάρναλης. Τίποτα δεν θα απομείνει όρθιο στον, έτσι κι αλλιώς, ερειπιώνα του δημόσιου βίου: Πολιτικοί ηγέτες και κόμματα, πρωθυπουργοί, υπουργοί και βουλευτές, διοικητές οργανισμών και μανδάρινοι, δικαστές και δημοσιογράφοι, ένστολοι αξιωματούχοι και αθλητικοί παράγοντες, εκδότες και εκδιδόμενοι - όλους κατά κοινή πεποίθηση τους έχει ταΐσει ο γαλαντόμος Σωκράτης Κόκκαλης για να χτίσει μεθοδικά, επί 45 χρόνια, την επιχειρηματική αυτοκρατορία του. Και γιατί, θα μου πεις, να ανοίξει τώρα το στόμα του; Οχι, ασφαλώς από συνειδησιακή κρίση - κολύμπι στο χρήμα και ηθικές αναστολές δεν πάνε μαζί.

Αφού δεν κινδυνεύει πια να αυτοενοχοποιηθεί (πέραν της παραγραφής, αλλεπάλληλα δικαστικά βουλεύματα τον έχουν αποδώσει πάλλευκο στην κοινωνία, ενώ και οι έρευνες στη Γερμανία για συνεργασία του με τη «Στάζι» σταμάτησαν απότομα) θα μπορούσε με τις αποκαλύψεις του να μας αφήσει άλαλους; Για την υστεροφημία του - για να γράψει, δηλαδή, Ιστορία.

Στη μνήμη του πατέρα του **Πέτρου Κόκκαλη**, ηρωικής μορφής της Αριστεράς, ανεπιλήπτης για συναγωνιστές και αντιπάλους. Για να δικαιώσει αναδρομικά τον αμετροεπή κουμπάρο του και αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Θ. Πάγκαλο, ο οποίος δεν χάνει ευκαιρία να τον εκθειάσει σαν... μεγάλο αγωνιστή και εθνικό ευεργέτη! Για «να τη βγει» από αριστερά στους πολιτικούς, τους οποίους περιφρονεί βαθύτατα, όπως κάθε αφέντης τους γλιώδεις υποτακτικούς του. «Εχω βαρεθεί να μου έρχονται συνέχεια οι πολιτικοί με το χέρι απλωμένο...», φέρεται να λέει (Κ. Βαξεβάνης «Επίκαιρα», 24-06-10). Και, επιτέλους, για την πλάκα του, βρε αδερφέ: τώρα πια, που δεν παίζει στα γήπεδα, να ξεσηκώσει μέγα νταβαντούρι και να κάνει χάζι... Αλλά φευ, από θαύματα στέρευε ακόμη και η Λούρδη.

Ενδείξεις υπάρχουν, προς την αντίθετη όμως κατεύθυνση: **Στις 6 Ιουλίου κατέθεσε στην εξεταστική ο Φ. Γιουνγκ, στενός συνεργάτης του Κόκκαλη, διευθυντικό στέλεχος της Ζίμενς ως το 2003, οπότε συνταξιοδοτήθηκε για να βρεθεί έκτοτε στη διοίκηση της Intracom και της ρωσικής Systema. Ο λαμπρός αυτός κύριος (κατά το «Σπίγκελ» συνεργάτης της BNP, ήτοι των γερμανικών μυστικών υπηρεσιών) κατέθεσε στην εξεταστική ότι... δεν έχει ιδέα για «μαύρα ταμεία» της Ζίμενς και δωροδοκίες πολιτικών... Δεν ξέρω αν άλλο τόσο διαφωτιστικός θα είναι και ο Σωκράτης Κόκκαλης.**

Πολλά θα εξαρτηθούν και από τη στάση των μελών της εξεταστικής επιτροπής, όπου λέγεται ότι ευτυχώς το κλίμα έχει διαφοροποιηθεί αισθητά, σε σχέση με το παρελθόν, όταν το όνομα Κόκκαλης ήταν ταμπού για πολιτικούς και δημοσιογράφους και προκαλούσε δέος. Στις 6 Ιουλίου, επίσης, κατέθεσε στην εξεταστική και ο πασίγνωστος πλέον πρόην εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Γ. Ζορμπάς, που νομίζω ότι θα μείνει στην Ιστορία ως ο εισαγγελέας των... απόκρυφων πορισμάτων (κατά τα απόκρυφα ευαγγέλια). Δύο φορές τού ανετέθη και διεξήγαγε ευσυνείδητα πολύμηνες εξονυχιστικές έρευνες για φοβερά σκάνδαλα πολιτικής διαφθοράς. Και τις δύο, τα πορίσματα των ερευνών του, με αδιάσειστη τεκμηρίωση και συντριπτικό κατηγορητήριο, με άνωθεν εντολές, πετάχθηκαν στο καλάθι των αχρήστων και απαγορεύθηκε(!) η χρήση τους ως ντοκουμέντων από δημόσια αρχή. Η δεύτερη, το 2008, ήταν για τα περιβόητα ομόλογα και την καταλήστευση των ασφαλιστικών ταμείων, με χειρότερη την περίπτωση του ΤΣΠΕΑΘ, για την οποία η διοίκηση Π. Σόμπολου της ΕΣΗΕΑ, ξετσίπωτα, δεν κούνησε το δαχτυλάκι της. Βροχή, περιέργως, οι ερωτήσεις στην εξεταστική προς τον κ. Ζορμπά για το πρώτο απόκρυφο πόρισμα της 26-6-1995 για το μέγιστο διαχρονικό σκάνδαλο, να έχει καταστεί το δίδυμο Ζίμενς - Intracom μονοπωλιακός προμηθευτής του ΟΤΕ με λεηλασία του δημόσιου χρήματος και εκτεταμένη διαφθορά.

Περιέγραψε λεπτομερώς αυτά που έπρεπε βεβαίως να έχουν απασχολήσει το Κοινοβούλιο πριν από 15 ολόκληρα χρόνια: Πώς διεξήγαγε εξάμηνη προκαταρκτική εξέταση για διαβλητό διαγωνισμό προμήθειας ψηφιακών του ΟΤΕ, ύστερα από μηνυτήρια αναφορά του πρώην υπουργού Ανδρέα Ανδριανόπουλου. Συντριπτικό το κατηγορητήριο (και επί κακουργήματι) για δεκάδες: απάτη, παράβαση καθήκοντος, απιστία, δωροδοκία και δωροληψία, ηθική αυτουργία... Ουδέποτε, βεβαίως, κάθισαν στο скаμνί ο Σωκρ. Κόκκαλης, ο Ηλ. Γεωργίου, προκάτοχος του Χριστοφοράκου, τα μέλη του Δ.Σ. και της Επιτροπής Προμηθειών του ΟΤΕ κ.ά., ούτε διερευνήθηκαν οι ευθύνες υπουργών. Αντιθέτως: Το πόρισμα πετάχθηκε στα σκουπίδια και η υπόθεση αφαιρέθηκε από τον Γ. Ζορμπά, που μετατέθηκε δυσμενώς στα Γιάννενα, ενώ το πολιτικό άστρο του Ανδρέα Ανδριανόπουλου άρχισε κατακόρυφα να δύει... Μετ' ου πολύ (Μάρτιος 1998) το Συμβούλιο Εφετών εξέδωσε και το απαλλακτικό βούλευμα. Πάλι με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ - τώρα του Κ. Σημίτη.

Να πούμε, έτσι, για την Ιστορία, ότι ο Σωκρ. Κόκκαλης διατηρούσε άριστες σχέσεις με τον Κ. Σημίτη (γερμανοτραφείς και οι δύο και οι πατέρες τους σύντροφοι στην «κυβέρνηση του Βουνού»): Το δικηγορικό γραφείο του συνέταξε το καταστατικό της Intracom, ενώ, ως πρωθυπουργός, εξεδήλωσε τη φιλία του και με έναν μπουναμά, το γήπεδο Καραϊσκάκη... Η αλήθεια είναι ότι ο Κόκκαλης για να κάνει χρυσές δουλειές τα 'χε πάντοτε καλά με όλα τα καθεστώτα, όλες τις κυβερνήσεις και όλα τα κόμματα - από τη χούντα ως το ΚΚΕ.

Το προηγούμενο απαλλακτικό βούλευμα (υπ' αριθμ. 597, πάλι για τον ΟΤΕ και τις προμήθειες από Ζίμενς και Intracom) είχε εκδοθεί επί κυβερνήσεως Κ. Μητσοτάκη, ο οποίος αργότερα μινύθηκε από τον τωρινό πρόεδρο της Ν.Δ. Αντ. Σαμαρά, όταν υψαινίχθηκε ότι με τον Κόκκαλη έριξε την κυβέρνησή του και εξασφάλισε πολυδάπανη εκλογική καμπάνια για την Πολιτική Ανοιξη. Τρέχα γύρευε - στην πολυδαίδαλη γενεαλογία της διαπλοκής... Η έκδηλη αδυναμία του Κόκκαλη πάντως υπήρξε το ΠΑΣΟΚ: Το 1986 εχρίσθη εθνικός προμηθευτής, ενώ γνωστοί ατσίδες του ΠΑΣΟΚ (Τόμπρας, Λούβαρης, Χρυσικόπουλος κ.ά.) διέπρεψαν και ως στενοί συνεργάτες του. Υπάρχουν αυτοί (ανάμεσά τους και η αφεντιά μου) που υποστηρίζουν ότι σκάνδαλο Ζίμενς, στις γνωστές διαστάσεις, δεν θα υπήρχε χωρίς την πρωταγωνιστική σύμπραξη του Κόκκαλη. Αφετηρία του μάλιστα θεωρούν την οικουμενική κυβέρνηση. Το 1990, όταν οι τρεις πολιτικοί αρχηγοί (Κ. Μητσοτάκης, Ανδρ. Παπανδρέου και Χαρ. Φλωράκης) ανέτρεψαν πραξικοπηματικά (και με χοντρές μίζες, όπως επανειλημμένα δημοσιεύθηκε, για τα κομματικά ταμεία) ομόφωνη απόφαση της κυβέρνησης Ξ. Ζολώτα για διεθνή διαγωνισμό και ανέθεσαν απευθείας 470.000 ψηφιακές παροχές στο σιαμαίο δίδυμο Ζίμενς - Intracom, που καθιερώθηκε έκτοτε παρανόμως ως ο αποκλειστικός προμηθευτής του ΟΤΕ με αμύθητα κέρδη και αντίστοιχη ζημία του Δημοσίου. Ο τότε αναπληρωτής υπουργός Μεταφορών, Γ. Κεφαλογιάννης, που, προς τιμήν του, παραιτήθηκε, τα περιγράφει αναλυτικά (επιστολή στην «Κυριακάτικη Ε», 20-06-10) τονίζοντας ότι «τότε δυστυχώς ξεκίνησε η μεγάλη διαπλοκή του πολιτικού μας συστήματος». Δεν είναι η αφετηρία και των τωρινών ερευνών της εξεταστικής επιτροπής που λήγουν άδοξα σε ένα μήνα. Κανένα κόμμα δεν το ζήτησε - αφού όλα έχουν λερωμένη τη φωλιά τους...

ΑΠΟ ΤΟ ΓΚΟΥΑΝΤΑΛΑΧΑΡΑ ΣΤΟΝ ΓΑΠ.

ΙΔΟΥ ΤΙ ΕΓΡΑΦΕ Η ΑΡΙΣΤΕΑ ΜΠΟΥΓΙΑΤΣΟΥ>

Μετά τον «πόλεμο» του τέως πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή κατά της διαπλοκής και των «νταβατζήδων» που κατέληξε το 2007 σε μια μαμούθ απευθείας ανάθεση στην Intralot του Σωκράτη Κόκκαλη από τον ΟΠΑΠ, η «αντίσταση» του νυν πρωθυπουργού Γ. Παπανδρέου -που δεν χρωστάει σε κανέναν- στα συμφέροντα συνεχίζεται.

Και πάλι από το μετερίζι του ΟΠΑΠ.

Ο οργανισμός (ελέγχεται κατά 34% από το Δημόσιο) μέχρι το επόμενο Σάββατο (31/7) θα έχει υπογράψει άλλη μια απευθείας «δωρεά» προς την Intralot για την υποστήριξη των υπηρεσιών του Στοιχήματος και για τη συντήρηση συστημάτων. Τουτέστιν, μια νέα αυτοτελή σύμβαση διάρκειας 2 συν 1 χρόνων παροχής υπηρεσιών, η οποία φυσικά είναι όλα τα λεφτά για την Intralot. Και αυτή η διοίκηση του ΟΠΑΠ δεν πρόκαμε να κάνει διεθνή διαγωνισμό και παραμένει στην αγκαλιά του Σ. Κόκκαλη. **Η δε προηγούμενη (Κωστάκου-Νειάδα) ακύρωσε ως άκαρπη διαγωνιστική διαδικασία που είχε αρχίσει το 2005 και στις 31 Ιουλίου 2007, υπό την πίεση της κατάρρευσης του ΟΠΑΠ αν έμενε χωρίς υποστήριξη, προέβη σε τριετή ανάθεση (μέχρι 31 Ιουλίου 2010) με σύμβαση που τιμολογεί χρυσάφι ακόμα και την αποστολή ενός Fax από την ανάδοχο!**

Το πολιτικό συμπέρασμα, μόνο από τον συμβατικό οργανισμό του ΟΠΑΠ με την Intralot, δείχνει ότι και τα δύο κόμματα εξουσίας (ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ.) υποστηρίζουν τα τζακ-ποτ συμβόλαια προς την εθνική προμηθεύτρια του τζόγου εδώ και περίπου 25 χρόνια. Η Intralot ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας του 1980 ως η αγαπημένη του ΠΑΣΟΚ, στην οποία το 1999 παραχωρήθηκε και η οργάνωση του Πάμε Στοιχήμα, ενώ το 2005, επί Ν.Δ., ο low profile πλέον Σωκράτης Κόκκαλης μετέτρεψε τον τότε πρωθυπουργό σε καρικατούρα. Η εταιρεία του εξασφάλισε τη μεγαλύτερη 3ετή ανάθεση (με δυνατότητα παράτασης ενός χρόνου), η αξία της οποίας από το εσωτερικό του ΟΠΑΠ αποτιμάται με ποσό που ξεπερνά και τα 425 εκατ. ευρώ!

Μάλιστα, αν στο ποσόν αυτό προστεθούν και μικρότερες απευθείας αναθέσεις του ΟΠΑΠ σε Intralot, Intracom, Telecom και Intracom IT, τότε στην πενταετία της Ν.Δ. οι πλουσιοπάροχοι δωρεές έχουν μετά βεβαιότητας φθάσει τα 550 εκατ. ευρώ!

Το εξοργιστικό της υπόθεσης αυτής είναι και το ότι από τον ΟΠΑΠ υποστήριζαν (με δημόσια ανακοίνωση) ότι η σύμβαση των 425 εκατ. ευρώ ήταν ύψους 96,5 εκατ. ευρώ! Το κρυφό τίμημα το έβαλαν στο συρτάρι, ενώ η Intralot άσκησε όλα τα δικαιώματά της που απέρρεαν από τους όρους της σύμβασης πουλώντας υλικοτεχνική υποδομή και μεταβιβάζοντας άδειες χρήσης λογισμικού. Μόνο δύο δικαιώματα προαίρεσης που ασκήθηκαν κόστισαν στον ΟΠΑΠ 78,5 εκατ. ευρώ (χωρίς τον ΦΠΑ), που μαζί με την Intralot ανακοίνωσαν το νέμα για τα 96,5 εκατ. ευρώ δίχως η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς να τους ενοχλήσει και φυσικά κρύβοντας τη σύμβαση ακόμα και από τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, που τη ζήτησαν με ερωτήσεις τους.

Αυτές τις ημέρες, και πάλι με τη μορφή του επείγοντος και με την επίκληση του μονόδρομου, η ιστορία επαναλαμβάνεται. Η διοίκηση του ΟΠΑΠ, (Σταματόπουλος-Σπανουδάκης) επικουρούμενη από τον νομικό σύμβουλο του οργανισμού κ. Γανωτή, βρίσκεται σε στενότερες επαφές με το επιτελείο της Intralot για τη διαμόρφωση των τελικών όρων της νέας σύμβασης. Κάποιοι από τον ΟΠΑΠ δείχνουν προβληματισμένοι, όμως κάποιοι άλλοι -φίλοι και του Ολυμπιακού- είναι ένθερμοι υποστηρικτές της νέας παρέλασης της Intralot από τα φορτωμένα ταμεία του ΟΠΑΠ. Τα τελευταία εξακολουθούν να στηρίζουν σχεδόν αποκλειστικά τη βαλλόμενη κερδοφορία της εταιρείας, η οποία δεν έχει ευτυχίσει από τις αποδόσεις των λοτταριών του εξωτερικού που διαχειρίζεται, συμπεριλαμβανομένης πλέον και αυτής της Τουρκίας.

Οι πληροφορίες αναφέρουν ότι η νέα σύμβαση ΟΠΑΠ-Intralot θα είναι αυτοτελής και δεν θα αποτελεί «ουρά» αυτής του 2007 που προβλέπει μονοετή παράταση.

Το επικρατέστερο είναι να υπογραφεί για 2 συν 1 χρόνια, ενώ στο τραπέζι έχει πέσει και το σενάριο για 3 συν 1 χρόνια. Η διοίκηση του ΟΠΑΠ -ατύπως- επικαλείται ότι είναι υποχρεωμένη να αξιοποιήσει το άρθρο 13 της σύμβασης του 2007, βάσει του οποίου έκλεισε και κάθε προοπτική διαγωνισμού. Κι αυτό γιατί, εκτός από την ενουκίαση εξοπλισμού, ο ΟΠΑΠ τότε προέβη και σε αγορά των αδειών χρήσης του λογισμικού μέχρι το 2016 από την Intralot για τα παιχνίδια, τις εφαρμογές και τα τερματικά. Μ' ένα λόγο, διαχρονικά οι διοικήσεις του ΟΠΑΠ στρώνουν η μία το δρόμο για την άλλη και πάντα στο χαλί της Intralot, ενώ ψελλίζουν διακριτικά ότι εκτελούν δεσμεύσεις... προηγούμενων διοικήσεων.

Η Intralot στοχεύει σύμβαση ύψους 100 εκατ. ευρώ ετησίως για την υποστήριξη με λεόντειο αμοιβή για την τεχνική υποστήριξη των 9.800 τερματικών, αυτόματης χρήσης (TAX), συνδεδεμένη με υψηλό ποσοστό αμοιβής της από τον ετήσιο τζίρο τους, ο οποίος δεν μπορεί να είναι κάτω από 300 έως 400 εκατ. ευρώ. Επίσης, ως «πρωταθλήτρια» στο μονοπώλιο, ζητεί και «διδόδα» για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ΟΠΑΠ ζητεί στο λογισμικό της να διασυνδεθούν συστήματα τρίτων προμηθευτών! Αυτό κι αν λέγεται νταβατζιλίκι ή, στο ευγενέστερο, προστασία της μοναδικής σχέσης της με τον ΟΠΑΠ. Ηδη η Intralot έχει κατορθώσει να εξώσει την κυπριακή Glory που ο ΟΠΑΠ εξαγόρασε, ενώ τώρα στρώνει στο περιθώριο και τη Neurosoft, με την άρνησή της να παράσχει δεδομένα προκειμένου να επεξεργαστούν τα συστήματα της εταιρείας για να τον θωρακίσουν από τα στήματα στοιχήματα.

Πάντως, στον ΟΠΑΠ διακινείται και το σενάριο της σύγκρουσης με την Intralot, κάτι το οποίο θα οδηγήσει σε μονοετή σύμβαση 96,5 εκατ. ευρώ, όπως έχει προβλεφθεί από τη σύμβαση του 2007. Δεν είναι και άσχημα. Οι διακινητές αυτού του σεναρίου εμφανίζονται ως διαφωνούντες με την ανανεούμενη ομηρία του ΟΠΑΠ στην Intralot, και σ' αυτούς περιλαμβάνεται και ο διευθύνων σύμβουλος Ι. Σπανουδάκης. Ο τελευταίος αν δεν ενδύεται κάποιο διαπραγματευτικό ρόλο ή αν δεν αποστασιοποιείται από το δώσ' τα όλα την Intralot για λόγους επικοινωνιακούς, αν συμβούν τα σημεία και τέρατα πρέπει να παραιτηθεί. Διαφορετικά οι συστάσεις είναι για το... θεαθήναι.

Εν αναμονή, πάντως, των εξελίξεων, κυβέρνηση και ΟΠΑΠ οφείλουν να δημοσιοποιήσουν τις συμβάσεις και τις πραγματικές αξίες τους με την Intralot και να δώσουν στη δημοσιότητα την όποια νέα ανάθεση με το αληθινό της τίμημα.

Εκτός και αν το open governor του Γ. Παπανδρέου εξαίρει τις συμβάσεις ΟΠΑΠ-Intralot.

*ΥΓ.: Στη σύμβαση του 2007 έσοδα που αποκόμισε η Intralot από τον ΟΠΑΠ τιμολογήθηκαν στη Λευκωσία διά της Intralot International. Πρόκειται για περίπου 50 εκατ. ευρώ που φορολογήθηκαν light, κάτω από την ανοχή του υπουργείου Οικονομικών, το οποίο έκανε το κορόιδο όταν το αποκαλύψαμε από την «Ε». Ελπίζουμε οι νέες τιμολογήσεις του ελεγχόμενου κρατικού οργανισμού να μην είναι εξίσου προκλητικές, όταν οι πολίτες στενάζουν πολλαπλώς.

Μετά το Πραξικόπημα του Περιστερίου που έλαβε χώρα το περασμένο Σάββατο ο **Χρήστος Ιωάννου** θα γράψει στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ της Δευτέρας 8 Απριλίου.

Τα τύμπανα του πολέμου ήχησαν για ακόμη μία φορά με επίκεντρο τον ΟΠΑΠ και τη σύμβαση με την Ιντραλόντ (συμφερόντων τού επί χρόνια προμηθευτή, Σωκ. Κόκκαλη), την οποία ενέκρινε η γενική συνέλευση το περασμένο Σάββατο.

Γιώργος Μελισσανίδης (δεξιά) και Δημήτρης Κοπελούζος (κέντρο) απειλούν με πόλεμο αν υπογραφεί η σύμβαση με τον Σωκράτη Κόκκαλη (αριστερά) πριν γίνει η ιδιωτικοποίηση. Επιχειρηματικοί κύκλοι που διεκδικούν τον ΟΠΑΠ απειλούν με πόλεμο, που μπορεί να έχει απρόβλεπτες επιχειρηματικές και πολιτικές προεκτάσεις. Στόχος τους είναι να μην υπογραφεί η νέα σύμβαση (το ύψος της επίσημος είναι 109 εκατ. ευρώ, αλλά κάποιοι ανεβάζουν το ποσό σε άνω των 200 εκατ. ευρώ) πριν από την ιδιωτικοποίηση.

Συγκεκριμένα, οι επιχειρηματίες Μελισσανίδης και Κοπελούζος, που διεκδικούν την «αγελάδα» του Δημοσίου, θεωρούν ότι ο όμιλος του Σωκράτη Κόκκαλη, ο οποίος επίσης συμμετέχει στο διαγωνισμό, αποκτά προβάδισμα με τα λεφτά του ίδιου του ΟΠΑΠ, αφού θα παραμείνει βασικός προμηθευτής για τα επόμενα πέντε χρόνια. Επίσης υποστηρίζουν ότι η νέα σύμβαση δεσμεύει τον αγοραστή να χρησιμοποιήσει ως προμηθευτή την εταιρεία του Σωκράτη Κόκκαλη ακόμα κι αν δεν συμφωνεί.

Στη μάχη έχουν μπει και άλλοι επιχειρηματικοί όμιλοι που δεν έχουν σχέση με το διαγωνισμό, αλλά διεκδικούν από μια σημαντική συμμετοχή σε παιχνίδια του ΟΠΑΠ (VLTS) μέχρι μια απλή χορηγία ή κάποια εργολαβία από ΟΠΑΠ και κυβέρνηση, και βρίσκουν ευκαιρία να «χτυπήσουν» την προνομιακή σχέση Κόκκαλη - ΟΠΑΠ.

Η διοίκηση του ΟΠΑΠ υποστηρίζει ότι η νέα σύμβαση είναι αποτέλεσμα διεθνούς διαγωνισμού, δεν έχει αμφισβητηθεί, ενώ πλέον έχει την έγκριση μετόχων και κυρίως των ανεξάρτητων ιδιωτών.

Σύμφωνα με πληροφορίες, οι πολέμιοι της σύμβασης που διεκδικούν τον ΟΠΑΠ έχουν διαμηνύσει σε κυβέρνηση, ΤΑΙΠΕΔ και διοίκηση του ΟΠΑΠ να μην υπογραφεί η σύμβαση πριν από την ιδιωτικοποίηση του Οργανισμού, κάτι το οποίο φαίνεται ότι θα καταφέρουν.

Και αυτό γιατί το χρονοδιάγραμμα μέχρι την υπογραφή της σύμβασης περιλαμβάνει τα εξής στάδια:

A) εντός της εβδομάδας αναμένεται να ανακηρυχθεί η Ιντραλόντ μειοδότητρια και να της ζητηθούν νομιμοποιητικά χαρτιά,

B) θα ακολουθήσει έλεγχος περίπου 10 ημερών,

Γ) η υπογραφή της σύμβασης αναμένεται στις αρχές Μαΐου 2013. Μέχρι τότε μπορεί να έχει ολοκληρωθεί και η ιδιωτικοποίηση του ΟΠΑΠ, αφού τα σχέδια των υποψηφίων θα οριστικοποιηθούν στις 17 Απριλίου, ενώ οι δεσμευτικές οικονομικές προφορές θα κατατεθούν στις 22 Απριλίου, οπότε η νέα διοίκηση θα κληθεί για να υπογράψει τη σύμβαση.

Η Ιστορία της διαπλοκής του Κόκκαλη με το Δημόσιο έχει και πολλά άλλα κεφάλαια (**Siemens, Vodafone, Υποκλοπές κλπ**) που δεν είναι της παρούσης. Όπως επίσης και ένα από τα **πρόσφατα ραντεβού του πρωθυπουργού στο Μέγαρο Μαξίμου.**

Ένας Σαμαράς που είδε την Τρόικα να του ανατινάξει την συγχώνευση **Εθνικής-Eurobank** από την άλλη όμως κατάφερε να δώσει στον διαχρονικό φίλο του Σωκράτη Κόκκαλη την ανανέωση της σύμβασης χάρη και στην προθυμία των Σταυρίδη, Λουρόπουλου και Γανωτή.

Ο **Χρήστος Κώνστας** στο Χρήμα.gr θα δώσει το αποκλυπτικό παρασκήνιο του ναυαγίου-για την ώρα-της συγχώνευσης.

Τα 42 από τα 50 δις € για την ανακεφαλαιοποίηση των 4 συστημικών τραπεζών που προβλέπει το Μνημόνιο, βρίσκονται ήδη στα ταμεία (και τους ισολογισμούς) της Εθνικής, της Eurobank, της Alpha και της Τρ. Πειραιώς, υπό τη μορφή εγγυήσεων ως «προκαταβολή έναντι μελλοντικής αύξησης κεφαλαίου».

Επομένως θέμα αξιοπιστίας των τραπεζών, θέμα κουρέματος καταθέσεων και άλλες ανοησίες που έχουν ακουστεί και «ψιθυριστεί» τις τελευταίες μέρες και ώρες, όχι μόνο δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα αλλά κυρίως εξυπηρετούν άλλους σκοτεινούς σκοπούς.

Οι διοικήσεις της Εθνικής και της Eurobank έστειλαν επιστολή στον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος ότι δεν μπορούν «να σηκώσουν από την αγορά, τους ιδιώτες επενδυτές, το 1,5 δις Ευρώ που απαιτούνται για να διατηρήσουν τον ιδιωτικό τους χαρακτήρα». Επομένως τα κεφάλαια των 15 δις Ευρώ που έχουν πάρει από το ΤΧΣ θα παραμείνουν εξ ολοκλήρου στον έλεγχο του ΤΧΣ που ως βασικός μέτοχος θα πάρει τις στρατηγικές αποφάσεις για το μέλλον τους.

Μετά τη συμφωνία συγχώνευσης Εθνικής και Eurobank, η Εθνική κατέχει ήδη σήμερα το 84% του μετοχικού κεφαλαίου της Eurobank. Εφόσον η αύξηση κεφαλαίου της Eurobank γίνει χωριστά από την αμκ της Εθνικής, η Εθνική τράπεζα ως βασικός μέτοχος της Eurobank θα έπρεπε να βρει και να καταβάλει 660 εκατ. Ευρώ (ως ιδιώτης μέτοχος) στην αύξηση κεφαλαίου της Eurobank.

Από το σημείο αυτό ξεκινά όλο το παρασκήνιο με την Τρόικα.

Η Τρόικα έχει από πολύ καιρό εγείρει σοβαρές ενστάσεις όχι τόσο για το περιεχόμενο και το αποτέλεσμα της συγχώνευσης Εθνικής Eurobank αλλά κυρίως για τον τρόπο που υλοποιείται η συμφωνία και κυρίως για τις «παράπλευρες, ιδιαίτερες συμφωνίες» που συνοδεύουν αυτή τη συγχώνευση και προκαλούν σοβαρά ερωτήματα.

«Όλες οι ξένες τράπεζες που έφυγαν από την ελληνική αγορά, λόγω της κρίσης, υποχρεώθηκαν πρώτα να ανακεφαλαιοποιήσουν τα τραπεζικά ιδρύματα που λειτουργούσαν και κατόπιν προχωρούσαν στην πώλησή τους. Αντιθέτως ο Σπύρος Λάτσης έκλεισε μόνος του (χωρίς προηγούμενη απόφαση του Δ.Σ. της Eurobank) μια συμφωνία με τη διοίκηση της Εθνικής με την οποία αποχωρεί από την ελληνική τραπεζική αγορά όχι μόνον χωρίς κόστος αλλά και με πολλά παράπλευρα οφέλη» επεσήμαναν στελέχη του τεχνικού κλιμακίου της Τρόικας που πρόσκεινται στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Τα στελέχη αυτά διεμήνυσαν στους κορυφαίους της Τρόικας ότι κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών έχουν πραγματοποιηθεί μια σειρά από συναλλαγές που αφορούν περιουσιακά στοιχεία του Σπύρου Λάτση που θα μπορούσαν να θεωρηθούν –υπό τις παρούσες συνθήκες- ως «κίνητρο αποχώρησης». Εντύπωση προκάλεσε το γεγονός ότι ο Διευθύνων Σύμβουλος της Eurobank παρά την ολοκλήρωση της νομικής συγχώνευσης δεν έχει ακόμη παραιτηθεί από τη θέση του παρά τις προηγούμενες διαβεβαιώσεις «σαν να βρίσκεται εκεί για να παρακολουθεί την υλοποίηση άλλων παράπλευρων συμφωνιών»

Επιπλέον επισημαίνουν ότι το Ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας θα μπορούσε ευκολότερα να ανακτήσει τα κεφάλαια που έχει ήδη καταβάλει για την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών αν οι θυγατρικές π.χ. της Eurobank στη Ρουμανία, τη Βουλγαρία, οι εταιρείες leasing, factoring, asset management και private banking πωλούνταν σε ενδιαφερόμενους επενδυτές και στις αγορές ξεχωριστά και όχι ως ενιαία οντότητα.

«Σκοπός του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας δεν είναι να διατηρεί υπό τον έλεγχό του μεγάλες τράπεζες. Σκοπός του είναι να τις ανακεφαλαιοποιεί και να τις βοηθά να βρουν επενδυτές» εξήγησε κορυφαίο στέλεχος της Τρόικας.

Η αχίλλειος πέτρα της συμφωνίας συγχώνευσης Εθνικής Eurobank παρά την πρόσφατη επιτάχυνση των διαδικασιών είναι ο αργός ρυθμός υλοποίησής της και η απροθυμία της διοίκησης της Εθνικής να προχωρήσει σύντομα στην αύξηση κεφαλαίου.

Για την Τρόικα τα κεφάλαια που έχουν ήδη δοθεί στις 4 συστημικές τράπεζες (25 δις Ευρώ με την υπογραφή του 2^{ου} Μνημονίου από την Κυβέρνηση Παπαδήμου και 17 δις € λίγο πριν τις εκλογές) βρίσκονται σε «λογιστική εκκρεμότητα». Επισήμως έχουν δοθεί ως «προκαταβολή έναντι μελλοντικής αύξησης κεφαλαίου». Οι αυξήσεις κεφαλαίου όμως καθυστερούν. Alpha Bank και Πειραιώς φαίνεται να έχουν δρομολογήσει τις διεθνείς συμμαχίες

τους με ιδιωτικά κεφάλαια που θα εξασφαλίσουν την αυτονομία τους. Η διοίκηση της Εθνικής ωστόσο διαβλέποντας τον κίνδυνο να μην εξασφαλίσει τη συμμετοχή ιδιωτικών κεφαλαίων και να υποχρεωθεί να υπαχθεί στον πλήρη έλεγχο του ΤΧΣ προσπαθούσε να αλλάξει τους όρους της ανακεφαλαιοποίησης.

Ο Αντώνης Σαμαράς ανέλαβε πρωτοβουλία για να βελτιώσει τους όρους ανακεφαλαιοποίησης ώστε να διευκολυνθεί η είσοδος ιδιωτικών κεφαλαίων στο μετοχικό κεφάλαιο των ελληνικών τραπεζών. Στην προσπάθεια αυτή συνάντησε την απροθυμία των δύο κυβερνητικών εταιρών, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ, οι οποίοι δεν θεωρούν αρνητική εξέλιξη την «κρατικοποίηση» της Εθνικής αδιαφορώντας για το γεγονός ότι πρόκειται για υπαγωγή στον έλεγχο της Τρόικας και όχι της ελληνικής Πολιτείας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο -υπό παραίτηση- Ολλανδός πρόεδρος του ΤΧΣ με παρέμβασή του ανέστειλε το πρόγραμμα εθελούσιας αποχώρησης υπαλλήλων της Εθνικής Τράπεζας ύψους 200 εκατομμυρίων ευρώ που είχε επισήμως ανακοινώσει η διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας, θεωρώντας το «ιδιαίτερα γενναιόδωρο υπό τις παρούσες συνθήκες»...

[Πηγή](#)